

Katarínsky hlas

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 2

September 2013

SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA

Sedembolestná Panna Mária je titul Sanny Márie, ktorý sa vzťahuje na jej bolesť. V Katolíckej cirkvi je Sedembolestná patrónkou Slovenska.

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ktorú pápež Pavol VI. vyhlásil v roku 1966 za hlavnú Patrónku Slovenska. Prvá zmienka o sviatku Sedembolestnej Božej Matky pochádza z roku 1412, keď sa spomenul na cirkevnom sneme v Kolíne nad Rýnom. Pre celú Cirkev ho však ustanovil až pápež Benedikt XIII. v roku 1727 a zároveň povolil, aby sa Panna Mária Sedembolestná uctievala ako Patrónka Slovenska. Jej národnou svätynou sa stal šaštínsky chrám, opradený mnohými zázrakmi na Máriin príhovor. Jeho dejiny siahajú do roku 1564. Pápež Pavol VI. mu roku 1964 udelil titul baziliky minor (monšej).

Sedem je v biblickej reči symbolickým číslom a znamená plnosť. Mariánski ctitelia vymenúvajú aspoň sedem najznámejších bolestí Božej Matky. Prvou je proroctvo Simeona, ktorý jej na 40. deň po narodení Ježiša predpovedal ťažkú budúcnosť Božieho Syna a aj to, že „jej vlastnú dušu prenikne

meč“. Druhýkrát Mária trpela, keď musela s dieťaťom utekať do Egypta pred Herodesom, ktorý dal v strachu pred novým kráľom vyvraždiť v Betleheme a na okolí všetkých chlapcov mladších ako dvojročných. Treťou bolesťou bola pre Máriu strata 12-ročného Ježiša v jeruzalemskom chráme počas veľkonočných sviatkov. Štvrtú a piatu bolesť prežívala matka Božieho Syna pri umučení syna, keď sa s ním stretla na krížovej ceste a keď jej ho vzali, aby ho uložili do hrobu. Svojím utrpením spolupracovala Mária na vykupiteľskom diele Syna a veriaci ju uctievať ako matku plnú bolesti.

Slováci k nej oddávna prechovávali osobitnú úctu a dôveru v trápeniach. Omšové texty zo sviatku Sedembolestnej vyjadrujú vieru, že „ani teraz neprestáva orodovať za nás a s materskou láskou sa stará o bratov a sestry svojho Syna“.

Chrám zasvätené Božej Matke vznikali na našom území najmä po roku 1250, teda po odchode Tatárov. Necelé tri desaťročia predtým vznikala vo Florencii rehoľa servitov (uznaná

pápežom Alexandrom IV. roku 1253), ktorí sa venovali úcte Sedembolestnej Panny Márie. Jej uctievanie sa neskôr rozšírilo aj na naše územie. Postupne bolo na Slovensku zasvätených Sedembolestnej Panne Márii vyše 45 kostolov a kaplniek a v druhej polovici 16. storočia sa s jej uctievaním začalo aj v Šaštíne, kde sa nachádza národná bazilika, ktorá je zasvätená Sedembolestnej Panne Márii.

Spomienka na Sedembolestnú nás pozýva prežívať rozhodujúce chvíle dejín vykúpenia a uctiť si Matku zjednotenú s trpiacim a ukrižovaným Synom. Jej materstvo na Kalvárii naberá univerzálne rozmery. Táto slávnosť bola vsunutá do rímskeho kalendára pápežom Piusom VII. (1814). Obraz Sedembolestnej – Mária drží na svojich kolenách mŕtveho Syna, práve zloženého z kríža. Je to chvíľa, ktorá zahŕňa nevýslovnú bolesť ľudského utrpenia a duchovnú jednotu. „Fiat mihi secundum verbum tuum – Nech sa mi stane podľa tvojho slova!“ Ako matka – Mária prijíma a znáša Kristovo utrpenie v každom okamihu jej života. Aj Michelangelova pieta, typická pre umenie neskorej gotiky a renesancie, vyjadruje iba moment z tohto utrpenia Panny Márie.

V našej Cirkvi je patrónkou Slovenska. Medzi sedem bolestí Panny Márie patrí:

1. Proroctvo Simeona v chráme, ktorý jej 40 dní po narodení Ježiša predpovedal ťažkú budúcnosť Božieho Syna a aj to, že „jej vlastnú dušu prenikne meč“.
2. Útek do Egypta pred Herodesom, ktorý dal v strachu pred novým kráľom vyvraždiť v Betleheme a okolí všetkých chlapcov, ako dvojročných.
3. Strata dvanásťročného Ježiša v chráme počas veľkonočných sviatkov
4. Stretnutie s Ježišom na krížovej ceste
5. Ježišovo ukrižovanie a smrť, t.j. štvrtú a piatu bolesť prežívala matka Božieho Syna pri jeho mučení, keď sa s ním stretla na krížovej ceste a keď stála pod krížom.
6. Ježišovo snímanie z kríža
7. Pohreb Ježiša

Posledné dve bolesti ju zasiahli po Ježišovej smrti, keď držala v náručí jeho mŕtve telo a keď jej ho vzali, aby ho uložili do hrobu.

Svojím utrpením spolupracovala Mária na vykupiteľskom diele Syna a veriaci ju uctievať ako Matku plnú bolesti.

J.G.

Zbožnosť, ktorej predchádza liturgické slávenie, určila symbolicky sedem bolestí Panny Márie, prislúchajúce k rovnakým príbehom z evanjelia: prorocstvo starého Simeona, útek do Egypta, stratenie dvanásťročného Ježiša pri ceste do Svätého Mesta, krížová cesta na Golgou, ukrižovanie, skladať z kríža, pochovanie.

Titulom „Sedembolestná“ uctievaťme obzvlášť prijatú Máriinu bolesť cez kríž. Pod krížom sa matka ukrižovaného Krista stala matkou mystického tela narodeného z kríža, tzn. sme zrodení ako kresťania zo vzájomnej obetujúcej sa a trpiacej lásky Ježiša a Márie.

Etymológia: Mária = Bohom milovaná, z egyptčiny: pani (hebr.)

Úcta k Sedembolestnej v dátumoch

4. storočie – začína sa teologicky uvažovať o bolestiach Panny Márie. Píšu o nich sv. Ambróz, sv. Pavlín z Noly, sv. Augustín a sv. Efrém.

6. storočie – zachovala sa nám dramatická báseň o Pánovom umučení, pripisovaná sv. Gregorovi Naziánskeму, v ktorej sú tiež dojímavé verše o bolestiach Jeho Matky, Panny Márie.

Po roku 1000 – veľké rozšírenie úcty Máriiných bolestí vplyvom rytierskeho zmýšľania. Množili sa maľby Márie stojacej pod krížom svojho Syna a rástol tiež počet kostolov postavených na uctievanie bolestnej Matky. Vítaným námetom pre majstrov slova bol „nárek Panny Márie“. Medzi týmito básňami vyniká doteraz neprekonaná *Stabat Mater dolorosa*, ktorej autorom je pravdepodobne Jacopone da Todi.

• 1423 – prvý doteraz známy záznam z Kolína, kde miestny cirkevný snem zaviedol sviatok na odčinenie urážok husitov voči ukrižovanému Kristovi

a jeho Matke. Odtiaľ sa tento sviatok rozšíril do cele Európy pod rôznymi menami a s rozličnými dátumami.

• 1482 – flámsky farár Ján Coudenbergher šíri úctu k siedmim bolestiam. Súčasne sa šíri Bratstvo Siedmich bolestí Panny Márie, hneď schválené a podporované pápežmi (Alexander VI. roku 1495).

• 1727 – Benedikt XII. situáciu vyriešil, keď tomuto sviatku určil meno – Sviatok Sedembolestnej Panny Márie a ustanovil aj dátum – piatok pred Kvetnou nedeľou.

Popri tomuto sviatku v stredoveku vznikol aj druhý sviatok s týmto titulom, slávený v polovici septembra, rozširovaný najmä rehoľou Sluhov Panny Márie. povolil ho Inocent III.

• 1814 – Pius VII. predpísal tento sviatok pre celú katolícku Cikrev.

• 1913 – Pius X. ustálil liturgickou reformou ako trvalý deň sviatku na 15. September.

• 1927 – slovenskí veriaci na čele s biskupmi podali žiadosť do Ríma o povolenie pridať v loretánskych litániach prosbu Matka sedembolestná, oroduj za nás. Túto však 8. apríla 1927 Kongregácia obradov zamietla. O dva týždne na ďalšom zasadnutí sa rozhodlo pozitívne v tom zmysle, že sa dovoľuje pridať prosba: „Oroduj za nás, Matka Sedembolestná“, s odpoveďou: „Aby sme sa stali hodní prislúbení Kristových.“

• 1964 – Pavol VI. z úcty Slovákov k Matke Prebolestnej vyhlásil dekrétom „*Quam pulchra*“ našu svätýňu v Šaštíne za „*basilica minor*“ – menšiu baziliku.

• 1976 – Kongregácia pre sviatosti a bohoslužbu schválila slovenské pro prium liturgie hodín, v ktorom sa tento sviatok označuje ako: *Beatae Mariae,*

Patronae Slovaciae, čiže Blahoslavená Mária, Patrónka Slovenska. Prečo Sedembolestná?

Najprv sa hovorilo o piatich bolestiach, ako sa uctievalo päť rán Krista Pána. Potom sa začalo uctievať sedem bolestí – sedem v biblickej reči znamená plnosť, dokonalosť. Keďže popri Kristovi Panna Mária najviac trpela, ľud chcel vyjadriť túto plnosť bolesti číslom sedem. Tým sa nechce obmedziť utrpenie na sedem historicky presne určených udalostí, ale sa chce naznačiť plnosť kalicha utrpenia, ktorý pila spolu s Kristom. Aby sa skonkrétnil titul Sedembolestná, vypočítavali sa historické momenty. Najprv sa počítali len tie, ktoré znášala s Kristom v dňoch jeho najväčšieho utrpenia:

Sedem bolestí

1. keď Ježiša zajali a bičovali,
2. keď Ježiša predviedli pred Piláta a odsúdili,
3. keď vyriekli nad Ježišom ortiel smrti,
4. keď Ježiša pribili na kríž,
5. keď Ježiš vypustil ducha na kríži,
6. keď Ježiša snali z kríža,
7. keď Ježiša uložili do hrobu.

Neskôr sa rozšíril obraz bolestí aj z Kristovho detstva – Svätá Matka trpela:

1. keď počula Simeonovo prorocstvo o meči, ktorý aj jej prepodne srdce,
2. keď utekala do Egypta, keď Herodes vraždil neviniatka,
3. keď hľadala strateného Ježiša v Jeruzaleme,
4. keď Ježiša zajali a odsúdili,
5. keď Ježiš zomieral na kríži,
6. keď Ježiša zložili z kríža,
7. keď Ježišovo telo kládli do hrobu.

„Oroduj za nás, Matka Sedembolestná Panna Mária, aby sme sa stali hodní prislúbení Kristových.“

VIDÍM POST KREŠŤANSTVO

Niet už rozdielu medzi kresťanmi a nekresťanmi. Jedni sa nazývajú kresťania a hovoria, že veria v Boha a druhí hovoria, že v neho neveria. Jedni i druhí však žijú rovnako, bez viditeľných rozdielov v mravoch. Kresťania sa stali pohanmi. Dopúšťajú sa smilstva, žijú „po manželsky“ pred spečatením svojej lásky pred Bohom, hovoria, že manželstvo si treba vyskúšať pred manželstvom. Rovnako ako zvyšok sveta. Presedávajú hodiny pred televízorom a počítačom, pozerajú rovnaké filmy ako pohanovia. Chodia do krčiem a na zábavy. Počúvajú rovnakú hudbu a slovo ako pohanovia. Nie už v nich túžba po samote a tichu alebo po kresťanskom

spoločenstve, po Božej prítomnosti. Radi sa prechádzajú po nákupných centrách, chrámoch ducha mamony, rovnako ako tí, čo Boha nepoznajú.

Kresťania sa v ničom neodlišujú od pohanov.

Hovoria si, že veria v pravého Boha, ale ich srdce je inde. Keby v neho verili, nežili by ako pohanovia. Mali by záľubu vo Svätom Písme a nie v televízore, v modlitbe a nie v počítači, v čistote a nie v smilstve, v umŕtvovaní svojho tela a nie v jeho zvelebovaní. Ich srdce by bolo skrúsené z ich hriechov a nie plné svetskej zábavy a falošnej pohody. Strá-

nili by sa všetkého, čo tento svet vyhlásil ako normu. Stránili by sa bludov a ľudských výmyslov. Keby boli kresťania kresťanmi, žili by pred tvárou Boha, živili by sa Božím slovom a vedeli by, že nikde nie sú doma, iba u svojho Otca v nebi.

Ale kresťania už žijú ako pohanovia. Jedia homeopatiká ako pohanovia, chodia k ľudovým liečiteľom, čítajú si horoskopy a snáre. Fascinujú ich náuky pohanských náboženstiev a ich spôsob života, ich „rozvinutá spiritualita“ a bohatá kultúra. Na joge, rockovej hudbe a bojových umeniach nevidia nič zlé a hovoria si, že sú tolerantní. Hovoria, že to im nemôže uškodiť, čím vlastne hovoria, že oni sú „nad“ hriechom. Že síce konajú hriech, ale ich sa to netýka. Zaujímavé.

Avšak tolerantní sme hlavne k hriechu, ktorý nosíme v srdci, ukolísaní náukami „moderného kresťanstva – liberalizmu“ v našom srdci už nie je boj s hriechom, ale mier. Neberieme si už príklad v náuke Ježiša Krista, ale v tom, ako žijú ostatní, a tak sa povzbudzujeme na ceste do zatratenia. Zapozerali sme sa do sveta a do jeho darov. Novodobí kresťania už netúžia po daroch Ducha Svätého, ale po dobrom bývaní, dobrej práci, dobrej povesti, dobrom zdraví. Kresťania netúžia po Božom požehnaní a prekliatie za hriech im pripadá niečo ako povera vzdialená realite.

Túžby kresťanov a pohanov sa stali úplne rovnaké.

Prvotní kresťania túžili po mučeníckej korune, po tom, aby sa pripodobnili Kristu, moderní kresťania túžia mať sa dobre. Prvotní kresťania žili na Golgote, moderní kresťania žijú na vrchu Tábor, ale na Golgotu už ísť nechcú. Moderní kresťania by chceli žiť ako pohania a dosiahnuť spásu ako prvotní kresťania. Preto keď sa slušný pohan pozrie na život takéhoto kresťana, nevidí žiaden dôvod stať sa kresťanom, lebo vidí, že po stránke mravov už vlastne žije rovnako ako kresťan, akurát, že neverí v nejakého Ježiša, ale načo by to aj bolo, keď by vlastne žil rovnako.

Ale čo bola pravda pred 2000 rokmi je pravda i dnes. Čo bol hriech na začiatku kresťanstva je hriech i na jeho konci na tejto zemi. Ak pred 2000 rok-

mi ľudia – kresťania žili v bázni pred Božím súdom, ak vedeli že zajtrašok Boh nikomu nesľúbil, ak túžili po Božej milosti, tak dnes to tak nie je, lebo kresťania už žijú ako pohania. Oni (alebo ich predkovia) si vybrali žiť bez Boha, Boha zavreli do kostola a nepustili ho do svojho života a boh tak učinil v ich srdci, že sa stali vlažnými, že sa stali pohania, kresťanmi sa nazývali, ale skutkom boli pohania. A ich srdcia už nehoreli láskou k Bohu.

Tak sa Bohu páčilo, že nikto sa pred ním neskloní od počiatku tohto sveta až po jeho koniec, nebude zachránený, tak Boh ustanovil, že jeden neolutovaný ťažký hriech zatracuje dnes, zajtra a navždy a tí, ktorí nemajú bázeň pred touto pravdou, pred prísny Božím

súdom, tí poznajú jeho spravodlivosť a hnev. Tak sa Bohu páčilo, že na mnoho z tých krajín, ktoré boli domovom toľkých svätých, na krajiny, ktorých zem je obmytá krvou mučeníkov a ktoré po stáročia žili z jeho požehnaní, na tieto krajiny Boh uvalil prekliatie a odpad od spásonosnej viery, lebo napriek tomu, že ich stáročia žehnal, oni sa od neho odvrátili a uverili v mnoho, len aby neuverili v Krista. Tak sa Bohu páčilo, že ponechal moderného kresťana svojmu vlažnému srdcu a pohana o to viac zatrateniu. Tak sa Bohu páčilo ponechať mnohých v lži, lebo sami milovali lož a pravdu nenávideli, zakrývali si oči pred ovocím svojho života.

Nik neobstojí pred Božím súdom. Kto zotráva vo svojom hriechu a neobráti sa na Božie milosrdenstvo, bude naveky zatratený.

Si kresťan?

Tak neži ako pohan. Ak žiješ v hriechu, nie si kresťan. A zodpovedať sa budeme nielen za naše hriechy, ale aj za všetky pohoršenia, za každý zlý príklad, ktorý dávame okolo seba. Teda ak si kresťan a žiješ ako pohan, nehovor už viac, že si kresťan kým sa neodvrátiš od hriechu, aby ťa nepostihol ešte prísnejší trest. Trest za tých, ktorých si presvedčil, že kresťania žijú ako pohania, že je jedno, či si kresťan alebo pohan. Keď žiješ ako pohan a nechceš sa vzdať hriechu, pred svetom po pravde povedz, že si bol kresťan, ale že už si pohan a aspoň budeš hovoriť pravdu.

EXISTUJE BOH?

Je zaujímavé koľko pozornosti sa venuje tejto otázke. Posledné prieskumy ukazujú, že viac ako 90% ľudí na svete verí v existenciu Boha alebo nejakej vyššej moci. Ale akosi situácia je taká, že tí, čo veria, že Boh existuje sú zodpovední za dôkazy o tom, že Boh naozaj existuje. Ja osobne si myslím, že by to malo byť naopak.

Akokoľvek, existencia Boha nemôže byť dokázaná ani vyvrátená. Biblia dokonca hovorí, že musíme vierou prijať fakt, že Boh existuje: „Bez viery však nie je možné ľúbiť sa Bohu. Lebo ten, čo pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí hľadajúcim Ho“ (Židom 11:6). Ak by Boh chcel, jednoducho by sa ukázal a celému svetu by dokázal, že existuje. Ale ak by to urobil, už by nebola potrebná žiadna viera. A Ježiš mu riekol: „Pretože si ma videl,

uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli a predsa uverili“ (Ján 20:29).

To však neznamená, že niet žiadnych dôkazov o Božej existencii. Biblia hovorí: „Nebesia rozprávajú o sláve Božej a dielo jeho rúk zvestuje obloha. Deň dňu oddáva zvesť, noc noci podáva poznanie. Niet reči, nieto slov, nepočuť ich hlas. Ich zvuk sa nesie po celej zemi a ich slová až na okraj sveta. (Žalm 19:1-4). Pohľad na hviezdy, pochopenie nekonečnosti vesmíru, pozorovanie divov prírody, nádhera zapadajúceho slnka – všetky tieto veci ukazujú na Boha Stvoriteľa. Ak tieto nestačia, dôkaz existuje ešte aj v našom srdci. Kazateľ 3:11 nám hovorí: „...On vložil večnosť do srdca človeka...“ Je niečo niekde hlboko vnútri našej bytosti, čo cíti, že je ešte niečo viac ako tento život a niekto, kto presahuje ten-

to svet. Intelektuálne môžeme popierať toto poznanie, ale Božia prítomnosť v nás a cez nás neprestáva. Napriek všetkému tomuto nás Biblia varuje, že niektorí budú navždy popierať Božiu existenciu. „Blázon hovorí vo svojom srdci: „Niet Boha.“ (Žalm 14:1). Keďže viac ako 98% ľudí v celej histórii, vo všetkých kultúrach, vo všetkých civilizáciách, na všetkých kontinentoch verili v existenciu nejakého Boha – musí byť niečo alebo niekto, kto inšpiruje túto vieru.

Okrem biblických argumentov v prospech Božej existencie, sú aj logické argumenty. Po prvé, ontologický dôvod. Najznámejší ontologický dôvod dokazuje Božiu existenciu pomocou konceptu Boha. Začína definíciou Boha ako „toto, od ktorého nič väčšie nemožno myslieť.“ Ďalej argumentuje, že byť je viac ako nebyť, a teda aj najvyššia mysliteľná bytosť musí existovať. Ak by Boh neexistoval, nebol by

najväčšou mysliteľnou bytosťou – ale to by protirečilo samej definícii Boha. Po druhé, teleologický dôvod. Teleologický dôvod hovorí, že keďže celý vesmír je riadený úžasným systémom, musí existovať aj pôvodca tohto systému. Napríklad, ak by zem bola čo len o pár míľ bližšie alebo ďalej od slnka, život v takej podobe ako existuje na zemi by nebol možný. Ak by pomer prvkov v našej atmosfére bol čo len o pár percent odlišný, všetky živé bytosti na zemi by zahynuli. Pravdepodobnosť náhodného vzniku jedinej bielkovinovej molekuly je 1 k 10243 (to je 10 s 243 nulami). A jediná bunka pozostáva z miliónov bielkovinových molekúl.

Tretím logickým dôvodom Božej existencie je kozmologický dôvod. Každý dôsledok musí mať príčinu. Celý vesmír a všetko v ňom je dôsledkom. Musí byť niečo, čo spôsobilo, že všetko vzniklo. V konečnom dôsledku musí byť nejaká prvotná „príčina“, ktorá spôsobila, že všetko ostatné vzniklo. Táto prvotná príčina je Boh. Štvrtý dôvod je známy ako morálny dôvod. Všetky kultúry v dejinách mali určité zákony. Každý má zmysel pre rozoznávanie

dobra a zla. Vražda, klamstvo, krádež a nevera sú takmer univerzálne odsudzované. Odkiaľ pochádza tento zmysel správneho a nesprávneho ak nie od Svätého Boha?

Napriek všetkému tomuto nám Biblia hovorí, že ľudia odmietnu jasné a nepopierateľné poznanie Boha a namiesto toho uveria klamstvu. Rímskym 1:25 hovorí: „Všetci tí, čo pravdu Božiu zamenili za lož, uctievali stvorené veci a im slúžili miesto Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný naveky. Amen.“ Biblia tiež hovorí, že ľudia nemajú výhovorku prečo neveria v Boha: „Lebo čo je neviditeľné z Neho, Jeho večná moc a božskosť – to od stvorenia sveta rozjímaním môžu pozorovať z Jeho diel, aby nemali výhovorku“ (Rímskym 1:20).

Ľudia hovoria, že neveria v Boha, lebo to nie je „vedecky“ dokázané. Skutočným dôvodom je, že keby pripustili, že Boh je, museli by tiež uznať svoju zodpovednosť pred Bohom a potrebu Božieho odpustenia (Rímskym 3:23, 6:23). Ak Boh existuje, potom sme pred Ním zodpovední za naše skutky. Ak Boh neexistuje, potom si môžeme robiť čo chceme bez toho, aby sme sa

starali, že bude Boží súd. Verím, že z tohto dôvodu tolčí lipnú na evolučnej teórii – ako alternatíve k viere v Boha Stvoriteľa. Boh existuje a nakoniec každý tuší, že On existuje. Už len fakt, že niektorí sa s tolkou agresiou pokúšajú vyvrátiť Jeho existenciu je argumentom v prospech toho, že je.

Dovoľte ešte jeden posledný argument v prospech Božej existencie. Ako viem, že Boh existuje? Viem, že Boh existuje, lebo s Ním hovorím každý deň. Jeho reč ku mne nie je počuteľná, ale cítim Jeho prítomnosť, Jeho vedenie, poznám Jeho lásku, túžim po jeho milosti. V mojom živote sa udiali veci, pre ktoré niet iné vysvetlenie, jedine, že Boh ich učinil. Boh ma zázračne zachránil a zmenil môj život tak, že nemôžem inak, len uznať a chváliť Ho za Jeho prítomnosť. Žiadny z týchto dôvodov sám o sebe nemôže presvedčiť nikoho, kto odmieta uznať to, čo je také zjavné. Nakoniec, Božiu existenciu prijímame vierou (Židom 11:6). Viera v Boha nie je slepým krokom do tmy, je to bezpečné vkročenie do jasne osvetlenej miestnosti, kde sa nachádza ďalších 90% ľudí.

Duchovný život v našej farnosti

(pokračovanie)

Po siedmich mesiacoch sa k Vám opäť prihovám, s pokračovaním nášho duchovného života vo farnosti.

V marci, ako všetci vieme, bol vo večerných hodinách 13. 3. 2013 zvolený náš pápež František. Je prvým pápežom z rádu jezuitov a zároveň 266 pápežom v poradí. Všetci sme boli ním prekvapení. Medzi veriacimi bola veľká spokojnosť. Hneď prvý príhovor, ktorý mal, bol veľmi dojemný. Prosil o modlitby zaňho i za emeritného pápeža Benedikta XVI. Taktiež prosil, že

treba obnoviť cirkev a postaviť nový chrám ako sv. František. Vlastnosťou u neho je veľká pokora a prosba o podporu chudobných a predovšetkým, aby bola evanielizácia medzi ľuďmi.

Koncom mesiaca marca sme prežili najväčšie sviatky v roku Veľkonočné sviatky. Či ozaj boli pre každého z nás najväčšími, kresťanskými sviatkami? Na to si musíme dať odpoveď sami.

V máji, mesiaci Panny Márie, sme mali májové pobožnosti v týždni po kázni a v nedeľu pred sv. omšou. Litánie loreťanske sme spievali už v novom vydaní, po nich boli spoločné prosby, ktoré predniesol vdp. farár venované k Panne Márii. Od 10. 5 začala novena k Duchu Svätému, ktorú sa modlil vdp. farár, tiež po litániach.

12.5 v deň matiek bola sv. omša obetovaná za všetky matky pozdravili ich aj deti svojim pekným spevom a Lacko Gromský zarecitoval báseň. Pred vchodom do kostola, pred sv. omšou, všetky matky boli obdarené perníkovým srdiečkom s nápisom „mamičke“. Pán Boh zaplať za srdiečka patrí p. H. Harychovej a p. M. Kojšovej.

18.5 - sobota- svätodušná vigília spojená s agapé nebola, nakoľko vo

skúsenosti z predošlých rokov vieme, že bývalo na nej málo ľudí a za 11 rokov si veriaci nevedeli nájsť voľný čas večer, na svätú omšu, ktorá má podobný význam, ako vzkriesenie na Bielu Sobotu pred Veľkonočnou nedeľou. Predsa sa nás niekoľko veriacich večer v kostole zišlo a spolu s vdp. farárom sme mali spievané večery.

23. 5. farská rada zorganizovala, čo bolo aj naplánované v tomto mesiaci, púť k Panne Márii do Turzovky, kde toto pútné miesto, na hore Živčáková spravujú naši misionári pátri Ondrej a Rastislav, ktorí boli u nás, v našej farnosti v januári. Plný autobus nás nebol, bolo nás 25, ale kto bol prežil pekný duchovný zážitok. Hlavnou vedúcou bola p. H. Harychová, ktorá sa cestou v autobuse modlila a keď sme sa vracali viedla v autobuse Večeradlo k P. Márii. Na hore Živčáková sme mali o 14 hod svätú omšu, ktorú celeburovali páter Ondrej a páter Rastislav. Misionári nás osobitne privítali a veľmi nás potešilo, keď v kázni páter Ondrej povedal, že ako sme ich my nabalili po misiách, že auto praskalo a tak aj nás Panna Mária nabalila milosťami, ktoré sme na hore Živčáková získali a najmä v tomto významnom roku „viery“ 26. 5. na sviatok Sv. Trojice bolo v Lipt. Sielnici prvé sväté prijímanie, kde boli aj naše deti z farnosti a to Filip Kojš,

Lucka Cabanová a Dávid Urban. Keďže zo susedných farností z Lipt. Matiašoviec boli 2, z Lipt. Sielnice 2 detí a jedna z Lipt. Mikuláša, vdp. farári spolu s rodičmi sa dohodli, že sväté prijímanie bude spoločné v Lipt. Sielnici. Svätú omšu slúžil náš vdp. farár František a celebrol s ním vdp. farár Marcel.

30. 5 na sviatok Božieho Tela plánované oltáriky pred rodinným domom p. V. Hajurku neboli, nakoľko bolo zlé počasie. Pobožnosť pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou, bola v kostole a končila sa s požehnaním.

1. 6. večer o 18. 30 hod. bola adorácia, ktorá mala byť v nedeľu o 17 hod. Bola to svetová adorácia, ktorú viedol svätý otec František a mala sa konať vo všetkých kostoloch spolu s veriacim. Bola venovaná k roku viery pod názvom „Jeden je Pán, jedna viera“. Na tejto adorácii, ktorú viedol vdp. farár nás asi bolo 20. Bola veľmi pekná.

7. 6. - odpust na D. Lúke. Slávnostná svätá omša bola o 17 hod a celebrol ju náš vdp. farár František.

8. 6.- sviatok Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Pôvodne mala byť pobožnosť o 17 hod pri kaplnke Sedembolestnej Panny Márie, ale pre zlé počasie bola v kostole. Bola veľmi pekná, len nás bolo málo 15. Je na veľkú škodu, že si mnohé ženy, najmä matky nevedia nájsť čas, na takéto pobožnosti, venované k Panne Márii, našej nebeskej matke.

Od 22. 7. – 28. 7. v našej farnosti bola ubytovaná skupina mladých asi 20 z okolia Bratislavy. Boli to dievčatá a chlapci väčšinou dospelí, ale medzi nimi boli aj niektorí 15 – 16 roční. Táto skupina sa volala „misia Máriina“ Pôsobí už dlhšie v Bratislave. Bol s nimi aj páter Tomáš Lesňák z rádu minoritov a jeden bohoslovec skončiaci prvý ročník Teologickej fakulty v Bratislave. Ich oblečenie bol tmavosivý pluvial s kapucňou, previazaný bielou šnúrkou. Sväté omše mávali väčšinou sami, bez účasti ľudí iba s kostolníčkou, ktorú som zastupovala v tomto čase ja. Sv. omše mali sprevádzané veľmi pekným spevom s doprovodom dvoch gitár, na ktorých hrali chlapci. Po jednej sv. omši mali aj adoráciu, na začiatku ktorej boli večery a jednotlivci čítali medzi časťami, čítanie zo sv. písma. Potichučky hrala hudba. Bolo to veľmi dojemné. Jedna časť mladých odišla v piatok s pátrom Tomášom do Ružomberka do Katolíckej univerzity na tzv. stretnutie R 13 s otcom biskupom Galisom. Modlitbami bol premostení so Svetovými dňami mládeže, konajúce sa

tento rok v Rio de Janero v Brazílii spolu so sv. otcom Františkom. V škole ich ostalo len asi 8 do nedele. V nedeľu boli na sv. omši v Kvačanoch, po ktorej sa rozlúčili s našim vdp. farárom a veľmi ďakovali za milé prijatie vo farnosti, že sa im tu veľmi páčilo. Samozrejme sme ich pozvali, aby prišli aj v budúcnosti. S pobytom a so stravovaním v školskej jedálni boli tiež veľmi spokojní.

30.7.- odchádza 14 veriacich včetně vdp. farára so skupinou z Oravy a p. vedúcou Gitkou Farbiakovou do Medžugoria, kde celý týždeň bol týždňom pre mladých, ale aj ostatných veriacich. Z našej farnosti sú to mladí: Martin Šróba. Stanko Kučka, Veronika a Tarmarka Parížeková, Janka Štepaniaková, Julka Gromská a ostatní boli stredná generácia. Vrátili sa 7. 8. naplnení Božími milosťami, láskou a pokojom. Z rozprávania p. Harychovej, ktorá sa vyjadřila, že to bol úžasný týždeň, že bola už 13 krát, ale to nezažila, čo vtedy, hlavne po duchovnej stránke a tú masu ľudí hlavne mladých a tak isto toľko kňazov asi 500, ešte nevidela. Viete si predstaviť, to slúženie sv. omše a každý vo svojom jazyku. Boli tam ľudia z celého sveta a takýto týždeň pre mladých je len raz v roku a to v lete. Počasie im tiež prišlo a cestou domov pol dňa strávili pri mori, kde sa príjemne osviežili. Pre nedostatok voľného času sa p. Harychová nemohla podeliť s nami o tento duchovný zážitok, ale v budúcnosti, v ďalšom Katarínskom hlase vám rada napíše svoje dojmy a zážitky z tejto mariánskej púte.

Od júla 13. v mesiaci, kedy bývajú fatimské pobožnosti, je po sv. omši

krátka adorácia s vyloženou Sviatosťou oltárnou a s požehnaním. Je veľmi pekná a dojemná. Neváhajte a pridte medzi nás.

V auguste nám vdp. farár, ako každý rok odišiel na dovolenku. Sväté omše boli len v nedeľu.

22. 8. na sviatok Panny Márie Kráľovnej sa náš vdp. farár dožil 46 požehnaných rokov. I keď je to už skoro 3 týždne, celá farnosť sa pripája k blahoželanu a prajeme Vám hlavne veľa zdravia, Božích milostí a ešte veľa plodných rokov vo vinici Pánovej a hlavne, aby veľké dielo, ktoré sme spolu začali, sme ho aj s Božou pomocou dokončili a všetci, aby sme mohli spolu v ňom sláviť vzkrieseného Ježiša Krista. Veď, kde človek nájde pokoj a lásku, ak nie v Dome Pánovom.

Čo sa týka reštauračných prác na hlavnom oltári, tie sa už na tento rok ukončené až na bohostánok, ktorý robia reštaurátorky v Košiciach. Ostáva už len spodná časť oltára a drevené dvere po oboch stranách. Tieto práce sa plánujú na budúci rok, ale len ak budú financie a podarí sa nám získať grant z ministerstva kultúry. Po predbežnom zúčtovaní nám budú financie ešte tento rok chýbať. Farská rada sa obracia na Vás s prosbou, kto ešte neprispel na hlavný oltár a môže finančným príspevkom prispieť, nech prispeje, veď je to do budúcnosti, pre naše deti a vnúčatá. Prípadne, kto môže a má možnosť, nájsť aj sponzora.

Začal sa nový školský rok. Deti a študenti nastúpili do škôl. Všetci okrem návštevy školy, nezabúdajte ani na návštevu Božieho chrámu. Budú detské sv. omše, zúčastňujte sa na nich, ale keď máte voľný čas, aj iné dni. Veď každé stretnutie s Pánom Ježišom prinesie do našich srdiec pokoj a lásku.

7. september bol sv. otcom Františkom určený modlitbám a pôstu za pokoj v Sýrii, kde hrozí vojna. Modlime sa, aby takéto nepokoje a zabíjanie ľudí, ale aj detí, nenastali u nás. Zoberme si večer do rúk ruženec, ktorý je najväčšou zbraňou proti zlu a nepokojom vo svete.

V závere môjho článku sa chcem poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli, či už prácou, modlitbami alebo finančným milodarom k obnove nášho chrámu.

Sedembolestná Panna Mária „Oroduj za nás“.

predsedníčka pastoračnej rady, V.S.

Z kroniky

Rok 2008

Počasie – január – celkom dobré zo začiatku mesiaca dva dni mrazy, potom od 5.1. až do 28.1. teplo, slabé mrazy – 2°C.

28.1. sme sa zobudili do zasneženej nedele a padá celý deň mokrý a ťažký sneh.

16.1. – boli pozrieť v kostole prístroj na vlhkosť vzduchu MATROLAN – pán Cebeaer a jeho kolega z Čiech.

19.1. – zasadanie farskej rady ohľadom rozpočtu na rok 2008

24.1. – prišiel súhlas od Pamiatkostatvu zo Žiliny o robení kúrenia pod lavičami.

14.2. boli z Čiech namontovať MATROLAN a sa aj zaplatil. Prístroj na odvlhčenie kostola je namontovaný v sekrestii.

28.2. – doniesli prístroj na ozvučenie.

16.3. – Kvetná nedela

19.3. – robenie Božieho hrobu v prístavbe kultúrneho domu. Vyzdobil Mirok Florek, pomáhali pani Tylková B., Staníková V. a Ďuroňová M. – Janova.

20.3. – Zelený štvrtok – na pravej strane v kultúrnom dome bol robený bočný oltárik, kde pán Ján Ďuroň st. spravil z dreva malý bohostánok. Tam sa potom preniesol Pán Ježiš. Asistovalo 10 miništrantov, 4 hasiči – Roman Lasák, Adam Slotka, Patrik Martinák, Milan Galica aj uvádzal celý postup obradu. Umývanie nôh miništrantom, na konci odkladanie plachiet a kríža.

21.3. – Veľký piatok o 14.00 h – Krížová cesta Dlhá Lúka a začal sa aj modliť deviatnik k Božiemu Milosrdenstvu

22.3. – Biela sobota – ráno ranné chvály a pomazanie nemocných

- otvorenie Božieho hrobu, stráženie Božieho hrobu – 2 hasiči a 2 miništranti

23.3. – 24.3. – dve sv. omše o 8.00 h Dlhá Lúka, o 10.00 h Kvačany.

30.3. – nedela Božieho Milosrdenstva – bolo prvé sv. prijímanie na Dlhej Lúke. Bol len jeden chlapec – Marek Páleník

3.4. – doniesli z Čiech články na kúrenie do kostola.

4.4. – zasadanie farskej rady, dokončenie prác na kostole, namontovať ohrievacie telesá pod lavice, maľovanie kostola, fresiek

5.4. – zomrela Edita Majdiaková, 76-ročná z Dlhej Lúky

5.4. – dohoda o maľovaní s maliarom.

16.4. – začali montovať elektrické kúrenie p. Macko a spol.

17.4. – prišli reštaurátori namiešať farbu a priniesli aj zreštaurovanú sochu sv. Jozefa

18.4. – začal sa maľovať kostol.

Práca Obecného úradu a poslancov

Obecný úrad v Kvačanoch v priebehu roka musel riešiť legislatívne zmeny, ktoré sú nevyhnutné na určenie pravidiel chodu obce a naplnenie platných zákonov SR.

V priebehu roka obecné zastupiteľstvo schválilo:

1. VZN č. 1/2013 Obce Kvačany o určení miesta a času zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky.

2. VZN č. 2/2013 Obce Kvačany o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na dieťa MŠ a dieťa školského zariadenia na rok 2013.

3. VZN č. 3/2013 Obce Kvačany o určení výšky príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach, ktorých zriaďovateľom je obec Kvačany.

4. VZN č. 4/2013 Obce Kvačany o určení výšky mesačného príspevku na čiastočnú úhradu výdavkov za pobyt dieťaťa v materskej škole.

5. VZN č. 5/2013 Obce Kvačany o určení miesta a času zápisu dieťaťa na plnenie dochádzky do materskej školy.

6. VZN č. 6/2013 Obce Kvačany o dodržiavaní čistoty a poriadku a o ochrane životného prostredia na území obce Kvačany.

7. Dodatok č. 1 k VZN č. 2/2013 o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na dieťa MŠ a dieťa školského zariadenia na rok 2013.

Obec vydaním Všeobecne záväzných nariadení na základe zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, určuje záväzné pravidlá chodu obce. Tieto nariadenia nesmú byť nad rámec zákonov Slovenskej republiky a každé VZN bolo schválené podľa platnej legislatívy.

Počas roka sa obec starala o verejné priestranstvá, opravila lavicu pred Coop jednotou, skrášilo sa priestranstvo pred Obecným úradom pri stromčeku. Posledný týždeň v auguste sa konali medzinárodné majstrovstvá Slovenska automobilov do vrchu, kde Obec Kvačany, PSÚ Kvačany a PD Kvačany tiež prispeli pri organizovaní týchto pretekov.

HLAS V OBCI KVAČANY

V týchto dňoch pracujeme na stránke obce Kvačany, máme zaregistrovanú doménu www.kvacanylm.sk a do konca roka chceme spustiť stránku na internete.

Mnoho občanov sa pýta, ako sa doriešila telocvičňa. Financovanie telocvične v roku 2009 sa nenaplnilo podľa zmluvných podmienok uzatvorených medzi Obcou Kvačany a dodávateľom. Na základe týchto skutočností rozsah prác a financovanie telocvične bude prešetrovať kriminálna polícia v Lip tovskom Mikuláši.

Veľkou výzvou je riešenie prevádzky a údržby siete kanálov a priepustov v systéme verejných priestranstiev obce. Pomôckou pri zostavovaní rozpočtu nákladov na uvedené výkony bude mapa s vyznačením siete odvodnenia spolu s vyznačením časti verejných priestranstiev určených na udržiavanie počas celého roka. Táto mapa bude spracovaná v súlade s VZN č. 6/2013.

V poslednej dobe obecný úrad prehodnocuje aj potrebu rekonštrukcie budovy Materskej školy v Kvačanoch. Jedná sa najmä o nutnosť opraviť celý systém odizolovania základov budovy ako aj opravy vyústenia žlabov a kontroly celého strešného plášťa.

Na záver chcem poďakovať poslancom, kontrolórovi obce a všetkým občanom, ktorý prispeli svojou prácou k zveľadeniu a zviditeľneniu našej obce.

starosta

Horí, má panenka

Tak takto môžeme zvolať aj na naše ženy požiarničky. Tento rok naše ženy začali s prípravou na požiaru súťaž, ktorá sa konala v Liptovskej Sielnici. Začiatkom mája sme mali prvé stretnutie, pri ktorom sme zisťovali, čo ktorá žienka o požiarom útoku vie. Mladšie vedeli, staršie počuli. „Ach jaj“ povedali sme si s Adamom a Andrejom Slotkom, s ktorým sme sa podujali tento tím dať do kopy. Prvýkrát mali veľký strach hlavne z motora, však Katka Kojšová, naša strojníčka, no druhý a tretíkrát nás už učili ony. Katka Cabanová presťudovala všetky možné spôsoby útoku na internete, a to ich tak nakoplo, že boli všetky veľmi motivované a začali na sebe tvrdo pracovať, no to si zobralo aj svoju daň - natrhnutý sval Janky Slotkovej. Trošku nám to zavarilo, lebo sme museli zohnať náhradu. Zasadla bojová porada a dobrovoľne nasilu sme do tímu vtiahli Silviu Tylkovú. Stretnutia boli raz za týždeň, najprv nasucho

a potom sme dievčatám s malou dušičkou dovolili pustiť vodičku, a to bol pre nás šok, ale milý, keď sme sledovali, ako to bravúrne zvládli. Mirka Kunová a Paťka Chovanová ťahali pravý a ľavý prúd ako o život. „Celkom im to ide“, vraveli chlapi, čo postávali pri požiarnej Ávii. Celkom by to aj šlo, keby sme natiahli vodu vždy na sto percent. Ale aj tu sme si poradili. Poradili sme sa s pánom Jánom Chlebikom, ktorý im povedal, čo robia zle a čo dobre, no a tu sa riadne zapotili Mirka Kmetová st. a Marika Galicová pod dozorom kapitánky Danky Grúňovej. Povieť Vám, tak takého družstvo by rád trénoval každý. Dvakrát sme museli za pomoci Petra Burdela opravovať mašinu, ale ovocie našej práce sme pozbierali dokonale. Na súťaž do Sielnice sme boli

pripravení a keďže sme tam boli jediný ženský tím, automaticky sme postupovali na okresnú súťaž do Liptovského Mikuláša. V Mikuláši sme skončili na siedmom mieste, a to nebolo na nováčika zle. Katka Cabanová v súťaži jednotlivcov skončila na prvom mieste. Dievčatá, chcem Vám poďakovať za príkladný prístup, ale aj za pomoc pri opravovaní starej hasičskej striekačky. Verím, že sa o rok stretneme znova.

Milan Galica

DHZ Kvačany – žiaci

Počas roka 2013 sa mladí hasiči z Kvačian zúčastnili niekoľkých súťaží. Už na Veľkú noc sa začali pripravovať dva štvorčlenné družstvá na Halovú súťaž mladých hasičov, ktorá sa konala 13. apríla v základnej škole vo Važci. Tréning prebiehal takmer každý deň v telocvični základnej školy v Kvačanoch, kde sa mladí hasiči učili správne a čo najrýchlejšie vykonať štyri disciplíny: štafetu požiarnych dvojíc, štafetu 4x20 metrov, uzlovú štafetu a hasičské kolký. Po trojtýždňovej príprave si šli zmerať sily s rovesníkmi z iných dedín družstvo dievčat v zostave Daniela Grúňová, Erika Kunová, Tatiana Kunová a Miriam Matajová a zmiešané družstvo v zostave Viktória Ďuroňová, Tereza Rypáková, Timotej Kojš a Tomáš Kojš, ktoré súťažilo v kategórii „chlapci“. Tréning priniesol ovocie, družstvo dievčat obsadilo prvé miesto a zmiešané druž-

stvo v silnej konkurencii pekné ôsme miesto.

O dva mesiace neskôr sa konala každoročná súťaž mladých hasičov Plameň. Tejto súťaže sa zúčastnili z Kvačian dva desaťčlenné družstvá, ktoré si zmerali sily s rovesníkmi 8. júna v Liptovskom Hrádku. Aj teraz sa mladí hasiči pripravovali mesiac dopredu takmer každý deň v štyroch disciplínach: teória, požiarny útok CTIE, štafetový beh na 400 metrov s prekážkami a pretek jednotlivca. Keďže je rok 2013 pre žiakov nepostupový, nesúťažilo sa v disciplíne požiarny útok s vodou. Družstvo chlapcov tvorili Peter Klepáč, Dávid Urban, Nicolas Ogorek, Ján Granát, Cyril Granát, Martin Mišík, Kristán Florek, Michal Kudzbel, Peter Majda a Filip Kojš, družstvo dievčat Erika Kunová, Miriam Matajová, Tere-

za Rypáková, Michaela Slotková, Viktória Ďuroňová, Erika Pačesová, Tatiana Kunová, Simona Tylková, Lucia Cabanová a Daniela Grúňová. Pekné počasie počas súťaže prinieslo so sebou aj pekné výsledky, družstvo dievčat obsadilo vo svojej kategórii s prehľadom prvé miesto, výrazne najmladšie družstvo chlapcov sa umiestnilo na treťom mieste. Okrem toho v preteku jednotlivca v kategórii dievčat obsadila prvé miesto Daniela Grúňová.

Po letnej prestávke sa dali mladí hasiči zase dokopy a začali trénovať na Jesenný branno-športový deň, ktorý sa bude konať 21. septembra v Bobrovci. Tu čaká súťažiacich jeden a pol kilometrová trať, počas ktorej budú plniť rôzne hasičské, športové a vedomostné disciplíny.

Andrej Slotka

Pálenie Jána

Cieľom podujatia je oživenie tradície pálenia ohňov pri príležitosti sviatku Jána. V tradičnej kultúre sa tým oslavoval letný slnovrat a v kresťanskej kultúre takto spomínali na svätca Jána Krstiteľa. Bývalo od nepamäti, že tento deň (24. júna) kládli ohne na vyvýšených miestach (vrškoch, pahorkoch) alebo i len na krížnych cestách. Ohne sa kládli vo večerných hodinách a pálením suchého dreva vznikali veľké vatry. V našej obci sa ohne kládli na Zraze, na skale nad družstvom a na Dlhej lúke dávnejšie na Hrádkovej, potom trochu nižšie „nad baňou“. Na oheň sa prikladali staré gumy z áut, a ohne horeli až do rána sprevádzané spevom mládenčov a dievčat.

Tento rok sme po niekoľkoročnej prestávke kládli oheň na kopci na Dráhach. V sobotu ráno partia v zložení: Patrik Martinák, Roman Lasák ml., Marek Hulej a Milan Galica sme sa stretli pod dolinou, kde sme si so súhlasom urbáru nachystali drevo na vatru. Vatru sme zapálili o 22:00 hodine. Boli sme radi, že sa k nám pridali i naši futbalisti, ktorí sa podujali usporiadať tanečnú zábavu na ihrisku, a do toho kopca vyšlapali spolu s nami. Na záver by som chcel poďakovať všetkým, ktorí sa na tejto akcii podieľali, a už teraz sa tešíme na budúci rok.

Milan Galica

Hurá prázdniny a veselý začiatok školského roka...

... tak ako sa blížil koniec školského roka, tak sa blížil aj koniec našim akciám v škôlke. V mesiaci máj a jún sme bezpečne uskutočnili predplavecký výcvik a návštevu Solnej jaskyne v Liptovskom Mikuláši, výlet rodičov a detí do ZOO v Spišskej Novej Vsi a do FunVille – kryté ihrisko v Hozelci, v rámci MDD sme naplánovali a uskutočnili návštevu Babylandu vo Ville Betule v Liptovskej Sielnici.

A nakoniec? Nakoniec sme sa rozlúčili so 14 predškolákmi, ktorí sa už tešili do školy.

• Predplavecký výcvik v Liptovskom Mikuláši

Čas prázdnin ubehol rýchlo a prišiel čas, kedy sa brány našej materskej školy otvorili. Tento školský rok bude materskú školu navštevovať 31 detí.

Pre maličkých nebolo ľahké lúčenie so svojou maminkou, no deti privítali usmiate pani učiteľky a atmosféra pohody. Všetky deti sa potešili, že sa stretli so svojimi kamarátmi, ale zoznámili sa aj s p. uč., ktoré budú utierať slzičky a tíšiť najmenších v motýlikovej triede – Bc. Katka Žišková a Mgr. Janka Hellebrandtová, v žabkovej triede sa budú starať o predškolákov p. uč. Sonka Tkáčová a Bc. Zuzka Martinková.

A načo sa deti môžu tešiť? Na akcie a návštevy, ktoré budeme plniť a uskutočňovať celý školský rok. Tešíme sa nato, ako sa budeme môcť s Vami podeliť o naše príjemné zážitky.

Bc. Katarína Žišková

Z činnosti OZ Oblazy

Ako som informoval v poslednom čísle Katarínskeho hlasu, v roku 2012 sa nám podarilo obnoviť činnosť OZ Oblazy, predtým Nadácia Oblazy. V skratke by som rád priblížil, čo sa nám za necelý rok podarilo urobiť.

Zabezpečili sme opravu trampolíny na detskom ihrisku oproti Pivovaru Brontvai. Taktiež sme vykonali za pomoci Mira Jančoka a Evičky Králikovej údržbu a namalovanie príľahlej detskej hojdačky a preliezačky. Údržba už bola nutná a veríme, že dnes toto detské ihrisko vďaka pestrým farbám vyzerá podstatne veselšie.

Člen správnej rady OZ Oblazy, predseda PD Liptovské Hole Kvačany Ján Florek ústretovo zabezpečil ďalšie dohovárание niektorým rýchlejšie jazdiacim vodičom PD.

Za pomoci Iva Krajčího sme prečistili breh pri zachytávači štrkov nad

mostom vedúcim k Bačovcom. Pri vynaložení trochu ďalšej energie sa toto miesto stane príjemným zákutím, kde sa dá s deťmi, či len tak, oddýchnuť v príjemnom prostredí, pri zurčiacom potoku. Je to súčasť nášho zámeru zveľadiť niekoľko zákutí Kvačian ako pre nás, tak pre turistov obec navštevujúcich.

Jano Hajurka vyrobil nový prístrešok pre studničku pod Vatrovou a spolu s deťmi v zostave Hajurkovci – Chlebíkovci sme prístrešok na fúriku pod Vatrovou aj vyniesli. Dnes sa bavíme na turistoch, ktorým sme pri spiatocnej ceste s prázdny fúrikom vysvetľovali, že „ide- me z Borového po

cukor do Kauflandu“. Očividne nášmu príbehu uverili, keďže o pár dní na to sa ma na ľudí idúcich po cukor s fúrikom pýtal i správca Mlynov na Oblazoch Martin Petráš, ktorému historiku prekvapení turisti sprostredkovali.

Celú studničku sme v zostave Julko Šuba, Janko Lukášik a ja pred zrakmi viacerých ďakujúcich turistov vyčistili

a skultúrni . Dnes je opäť plne funkčná a hojne využívaná. Popritom sme na trase chodníka opäť vyčistili upchanú priepuť, ktorá spôsobovala vymývanie cesty pri silnejších zrážkach.

Z iniciatívy starostu obce Kvačany Jozefa Grúňa sme tiež od spoločnosti Slovak Telekom získali prísľub presunutia telefonického dvojstĺpu oproti obecnému úradu. Realizácia tohto zámeru, je už ako ste si možno i všimli, v procese, a veríme v skoré ukončenie. Otvorí nám to cestu k prípadnému ďalšiemu zveľadovaniu centra obce.

Najväčšou akciou OZ Oblazy v

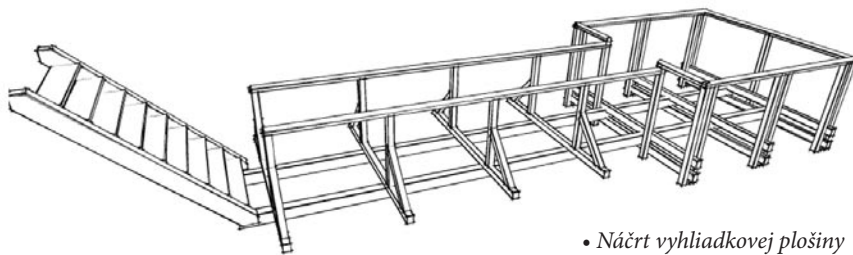
spojených. Budeme pracovať s drevom, kopať, vrtať a betónovať v Kvačianskej i Prosieckej doline. Touto cestou by som chcel poprosiť každého so záujmom podporiť dobrú vec, či už svojou prácou na brigádach, alebo hocijakou inou formou, aby sa do projektu zapojil a čo najskôr sa na mňa obrátil. Každá pomoc je vítaná.

Súčasne by som rád využil priestor a veľmi pekne by som chcel poďakovať všetkým, ktorí nás podporovali a podporujú. Okrem už vymenovaných musím spomenúť Mgr. Alfonza Chovana, Spoločenstvo urbarialistov v Kvača-

Kvačiansky kotlík

Dňa 13.7.2013 sa v Kvačanoch uskutočnil už 2 ročník vydarenej súťaže o najlepší guláš „Kvačiansky kotlík“. My usporiadatelia sa veľmi vytešujeme, že akcia si získava viac a viac záujemcov o túto formu zábavy, čomu nasvedčuje väčší počet súťažných družstiev. Tento rok ich bolo 26. Veľmi sa tešíme aj prítomnosti družobných obcí z Tvarožnej na Morave, ktorí nasadili do súťaže tri družstvá a z Kvačian od Prešova. Tento rok sme sa snažili obohatiť kultúrny a zábavný program pre deti aj dospelých. Šťastí sa nám to podarilo aj za príspevnia našich sponzorov, a za to im patrí veľká vďaka. Deti mali možnosť zaskákať si na skákajúcom hrade, pani Martina Tkáčová kreslila na tvár rôzne masky a usporiadatelia vymýšľali rôzne súťaže. Počas celej akcie nás slovom a hudbou sprevádzal DJ Balco. Popoludní nám hrala ľudová hudba bratov Murínovcov, ktorí roztancovali všetky generácie. No samozrejme to všetko nebolo len o zábave, ale aj o umení miešať rôzne ingrediencie, aby guláš bol chutný, mäso mäkké, zemiaky nerozvarené, všetko nepresolené. Vyhodnotenie a počítanie bodov prebehlo v úplnej vážnosti. Vybraná porota ohodnotila najväčším počtom hlasov tím „HAKUNAMATATA“, ktorým sa na tejto akcii veľmi darí. Veď trikrát boli na stupni víťazov za tri roky. A ešte upozorňujem, že sú to poväčšine slobodní a nezadaní mladí ľudia. Tak kto chce mať doma dobrého kuchára, či kuchárku, nech sa orientuje týmto smerom. Na „Kvačianskom kotlíku“ mala premiéru aj obnovená hasičská striekačka, ktorú pomohli opraviť kvačianske požiarničky. Nakoniec sme zhodnotili súťaž ako vydarenú, ktorá v rámci kultúry a návštevnosti nemala obdobu už niekoľko rokov, a preto veríme, že o rok sa opäť stretne a zabavíme. Ďakujem všetkým usporiadateľom, pomocníkom a hlavne účastníkom za príjemný kultúrno-spoločenský zážitok.

Milan Galica

• Náčrt vyhlídkovej plošiny

tomto roku však je grantový program Zelené Oázy 2013. Ešte koncom roka 2012 sme poslali do tohto programu organizovaného Nadáciou Ekopolis a spoločnosťou Slovnaft a.s. náš súťažný projekt so žiadosťou o grant na obnovu Náučného chodníka Kvačianskou a Prosieckou dolinou. Jeho súčasťou je i stavba vyhlídkovej plošiny na Malom Roháči, v Kvačianskej doline. Spomedzi 300 žiadostí bolo vybraných 23 úspešných projektov. Medzi nimi i ten náš.

Získali sme teda pre náš zámer grant vo výške 4000 EUR. Nekonečné vybavovanie formalít, povolení a výnimiek s projektom spojených (jedná sa o projekt v prostredí s piatym stupňom ochrany prírody), ako aj zabezpečenie projektovej činnosti ma stále nemalé úsilie. Taktiež nám do kariet vôbec nehrá fakt, že v Kvačianskej doline došlo k zosuvu svahu na jedinú prístupovú cestu na miesto stavby vyhlídky. Momentálne pracujeme na štvrtej verzii jeho odstránenia, nakoľko prvé tri sa ukázali byť buď nereálne, alebo príliš nebezpečné. Pyrotechnici Horskej záchranej služby však už pevne verím tento boj vyhrajú. Ak sa nám samozrejme ešte podarí v dohľadnej dobe preskakať potrebné formality s tým spojené.

S projektom napriek tomu vrámcí možností ďalej napredujeme a do konca mesiaca september by sme chceli realizovať hneď niekoľko brigád s ním

noch, Ing. Ivana Gašince, Ing. Martina Petráša a v neposlednom rade poslancov zastupiteľstva obce Kvačany. Bez ich podpory by sme o projekte Zelené Oázy mohli iba rozprávať.

Ako inak, sú záležitosti, ktoré sme si predsavzali, ale k ich realizácii už tento rok nakoniec z takých či onakých príčin nedošlo. Podstatné však verím je, že sme začali.

Dúfam, že sa nám pre aktivity OZ Oblazy podarí získať i viacerých z Vás. Ako som už uviedol, každá pomoc je vítaná. Spoločne dokážeme urobiť pre Kvačany podstatne viac.

Ján Chlebík
Predseda OZ Oblazy

Niečo pre deti

„Hľa, tvoja matka.“ „Hľa, tvoj syn.“ - to sú slová Pána Ježiša, ktoré povedal na kríži. Znamenajú, že Panna Mária je naša Matka a my sme jej deti. Ona nás chráni a vyprosuje nám milosti u Nebeského Otca.

Vždy, keď budeš mať nejaký problém v škole, s kamarátmi, s rodičmi, pomodli sa. Pomodli sa ku Panne Márii a Ona ti pomôže.

Ku Panne Márii sa chodia modliť ľudia aj na pútnické miesta.

Úloha 1: Vieš vymenovať aspoň 3 pútnické miesta? Ak si si nie istý, v zátvorke ich máš pár odzadu napísaných.

(ačoveL, aknairaM, nítšaŠ, yroh ératS)

My sme sa cez letné prázdniny boli tiež modliť na pútnickom mieste – Medžugorie - na Festivale mládeže. Bolo tam veľmi veľa ľudí z viacerých štátov a krajín. Ale aj keď sme rozprávali inými jazykmi, mali sme odlišnú farbu pleti, neboli medzi nami rozdiely, pretože sme prišli kvôli spoločnému cieľu - Panne Márii. Spolu sme sa modlili, spolu sme spievali piesne. Bolo nádherné cítiť pocit súdržnosti všetkých mladých, ktorí sa nehanbili a kľakli si, vyznali svoju vieru.

Bolo nádherné cítiť pocit radosti, že sme tak blízko Panny Márie, že sa jej dotykame svojimi modlitbami a spevmi. No najkrajšie bolo cítiť, že nás Mária – naša Matka miluje, jej lásku sme cítili každé ráno, keď sme vstávali, každý večer, keď sme zaspávali.

Úloha 2: Na začiatku omše Festivalu mládeže sa do neba posielali balóny. Pošli do neba aj svoj balón s modlitbou ku Panne Márii, popros ju, aby ti pomáhala.

Už čoskoro na detskej omši zaspievame Panne Márii pesničku z Medžugoria. Pridaj sa aj ty svojim spevom alebo tleskaním, aby sme spolu vzdali vďaka Panne Márii a pocítili jej lásku.

